

Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincji.

OGŁOSZENIA

za wiersz petitiu 10 hal, za każdy następny raz po 12 hal. drobne ogłoszenia po 4 hal. od wyrazu (minimum 50 hal.) Nadane za wiersz petitiu 50 hal. Spół. na każdej stronie po K 6 —, podpió K 4 —, za tytuł K 50 — za tytuł.

PRENUMERATA: Księgarnia w Krakowie (już dostawa do domu) K 1 50 na prowincji z przesyłką pocztową K 1 80 Prenumerata za granicą: nrk. 1 50, frk. 2 —, rb. 1 —

NOWINY
DZIENNIK NIEZAWISŁY DEMOKRATYCZNY ILLUSTROWANY

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ulica Wiślna 1. 2. REDAKTOR NACZELNY LUDWIK SZCZEPAŃSKI. Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmują Redakcja (Telefon Nr. 840) od godziny 8 rano do 8 wieczorem w biurze ulica Wiślna 2. Rekopiów nie wraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 4-tej. Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Zjazd esperantystów w Krakowie
nielatrzebne obawy i zarzuty.

W sierpniu b. r. odbył się ma w Krakowie Zjazd esperantystów z całego świata. Komitet krakowski z prof. Bujwidem na czele krząta się gorliwie około przyjęcia zapowiedzianych licznych gości i walczyć nie można, że także gmina wieżmie żywy udział w uroczystościach kongresowych. Gościńność krakowska gładzi się niewątpliwie w całej pełni i to bez względu na znaczenie, jakie miastu i jego mieszkańcom przypisałby zechocemy. Krasnoludzi esperantystów przypisałby zechocemy. Krasnoludzi esperantystów przypisałby zechocemy...

go dotychczas. Ale nie może mieć z nim nie wąpłnie twórczość Siewackiego, tymbardziej zaś — świątelnika Pańskiego.
Kongres esperantystów należałoby, sądzi, traktować jako grupę turystów, liczącą się od innych. Ale niech Kraków nie cęci p. Zamenhosa i jego zwolenników — kłaniam Siewackiego.
Ze w tych wywodach tawi gruba przesada, że te obawy są zgola nieuzasadnione, to przynajmniej każdy nieprzedzany. Dowodzić, że Słowacki zostanie profanowany, jedzi się odgra „Mazepe” po esperanku, jest śmiesznością. Pracownicy życia sobie należy, aby panowie esperantystów i Homaczyl jak najwięcej dać polskich na esperanku — i możemy się tylko cieszyć, czy to przekłady znajdują istotnie nakładów i czytelników za granicą.
Alarm, podniesiony w Warszawie z powodu „Mazepy” i kazań esperankich — był jednak także już dlatego niepotrzebny, że chodzi w tym wypadku tylko o projekty esperantystów, które się nie zrealizują. Nie należy w Krakowie „Mazepy” po esperanku z tej prostej przyczyny, że żaden aktor roli esperankiej się nie wyuczył.
Fantastyczny projekt kilku krakowskich esperantystów, iże liczących się z rzeczywistością, wzięto za dobrą monetę w Warszawie — i wypalono do mrozku z wielkiego działu, nabitego przesadnymi argumentami. — Alarm był niepotrzebny, wystrzał sprawia humorystyczne wrażenie.

Odwrót strażów. (Moment z walk koło Benghasi). Jakkolwiek ostateczny wynik walk w Trypolitanii nie obla ga wątpliwość wobec przemędnego wycofania wojsk włoskich, to jednak w każdym razie podobnie należy, że sceny sily turecko-araabskie walczą z niewykwilim bohaterstwem, ba, z pogardą śmiele. Byłina nasza dzielnie przedstawia moment z ataku na Benghasi. Widzimy na niej jeźdźcę arabskiego, który wpaady w zasadkę włoską, rzeza się na cały odziesiąt nieprzejaskielki, przekładając się śmiele na pole bitwy nad smrotną niewolą.

Rewelacje o następcy tronu.

Wspomnieliśmy wczoraj o interpelacji, jaką p. Heilinger w Sejmie dolno-austriackim wystosował do namiestnika w sprawie artykułu jednego z dzienników budapesteńskich, w którym jest mowa o istnieniu partji wojennej i naiwianach, dających do rozbitcia trójprzymierza. Wiad. „Zeit” przysyła tekst tej interpelacji:
Miedzy innymi powiedziano w tym artykule, że na jej ciele z antycznym prezydenta min. Wegerlego i następcy tronu arcyksięcia Franciszka Ferdynanda miał tenże oświadczyć, że nie dopódi do żadnych koncesyj narodowych na polu wojskowym i że w tym duchu starać się będzie wychowywać następcę tronu (syna swego brata obecnie zmarłego z artyka Orlona). Dalej artykół podaje rzekome wyrażenie się arcyksięcia Franciszka Ferdynanda podczas manewrów w roku 1911, kiedy na arenie manewrów przyla panie parę podejrzana o szpiegowstwo.
Kiedy nu doniesiono, że chodzi o szpiegów ro-ajskich, arcyksiąże miał się odezwać: „Szkoła, że nie są to włosi”. Arcyksiąże Franciszek Ferdynand — powiada dalej cytowany artykul — starał się zacieśnić związek przylański z cesarzem m. Wilhelmem, co nastąpiło za pośrednictwem ks. Fürstenberga. Stosunek ten na razie osabi. Charakterystyczne jest, że cesarzowa niemieciska pierwsza z panujących zaproponowała również arcyksięcia księżnie Hohenberg, aby sobie nówily par „ty”. Dażeniem arcyksięcia następcy tronu jest nanaż br. Aehrenthala, aby miejsce na Baligunzu zajął jego mąż zaufenia.

Wynik wyborów do sejmku Rzeszy.

Dziś wybrano następujących:
Berlin. Ogólny rezultat nakończonych wyborów do parlamentu jest następujący: 42 konserwatyści, 14 zwolenników partji państwoowej, 10 gospodarczego sjednoczenia, 3 niemiecickiej partji reformy, 95 członków centrum, 5 Wellow, 18 Paplaków, 3 zwolenników bawarskiego Związku chłopkiego, 2 (zwycięski) Związek chłopkiego, 45 narodowych liberałów, 1 bawarski liberali, 41 z następcy partji ludowej, 110 uczynłych demokracji, 5 Alzaczyków, 2 Lotaryczyków, 1 Duńczyk, 3 dziłkiki

Przy wyborach sędzijskich przeszedł w Kroszowie Polak Chłopkowski, w Opolu Brandysie. — Wśród zwolenników jest prezydent poprzedniego parlamentu Kriecher.

Urata mandatu polskiego.

Berlin. (B. Wolff). Okręg sędziowski w Prusach zach. gdzie pierwotnie ogłoszono wybór Jaworskiego, przy sędzijskich wyborach stracili Polacy. Wybrany został kandydat niemiecki.

Ostateczne ugrupowanie stronnictw.

Table with columns: Group, Members, Seats. Rows include: Konserwatyści (42), Partya państwowa (14), Gosp. sjedn. (10), Haw. zw. chłopk. (3), Centrum (95), Pelacy (18), Narodowi liberali (45), Post. p. lud. (41), Soc. demokrac. (110)

czarodziej

Wielki czarodziej
MICHAŁA ZEBACO
(Ciąg dalszy)

Wtedy Katarzyna wstała, podeszła do zwierciadła i obejrzała starannie czoło.
— Sład zniknął — męzła glncho. — Sład palca Franciszka. Najmilszej panie, czy zawsze znajdującej, że Katarzynie de Medice czuły śmierz znajdującej, że Katarzynie de Medice czuły śmierz znajdującej, że Katarzynie de Medice czuły śmierz znajdującej, że Katarzynie de Medice czuły śmierz znajdującej...

Królowa wymieniła cztery nazwiska znane historii.

IV. Peczka skrzydlaty.

Nie myśl, czytelniku, że w tem, co dalej nastąpi będzie przesadą. Królowa miała spieszność z panien dworów. A do czego była zdolna, świadczył fakt, że w straszna noc świętego Bartoloměja wybiegły z Lanuru rozbawione, śmiejące się, i unoszące falbany spódnie, aby ich nie pawałał krewia, wykładowy końcami parasolek ocj pomordowanych hagonatem.
Były więc zdolna do uszytkieloo...
Tego dnia, około piątej popołudniu, przysięgacie, wszyscy czterej, spacerowali sobie, niby szanowne mieszczuchy, po ulicy Froidmantle. Oddychali świeżem powietrzem kojącego się dnia i, nie mając nie lepszego do roboty, gawędzili jowiennie, czasem też wpałali w ton rzywey. Ale po plaszcach, które nosił znanca ich sile, wylęza, po ich nieskończenie długich szpachach bójcy, po ich polatanych botach, po wielkich wążach, zresztą po specjalnych jakichś cechach, które pozwalają o 10 mil ceznie awanturka, poznawano ich natychmiast. Znajdowali, że teraz podąż życie rozkoszne. I nie wiedzieli nie pragnęli, jak żeby ono trwało jak najdłużej. Myrta była wspaniałomyślna, a gospodyni z pod Białej szwinki jeszcze przekazywała ich dyspozycje. Była w tem podobna do oberżęstych wszystkich krajów i wszystkich czasów — popychała gości do jak najwiękzych wydatków. Nie mogłyby już więcej zjeść zni wypić. A co dzień Tomasz przynosił im po dwa talary na drobne wydatki. Ale ponieważ wszyscy było zapłaconu, więc oto co się stało: jeden z nich, kolejno, stał na straży przed zwodzionym mostem pałacu Neustadamausa. Pozostali trzej grałi. Ponieważ gracze byli wciąż ciż sami i też sama gra, ponieważ przylet byli również ślını w starej a szlachetnej szkie oszukiwania, więc ciż wygrawali znaczne sumy — a po paru dniach okazywało się, iż każdy miał w kieszeni tyle talarów, co na początek. Zjawiska tego Bronracc nie mógł zrozumieć z żaden epsoch.

Od czasu do czasu, znużony się pięciem — wszystko się zdarza — znużony się gra, wychodził razem, a wtedy na ulicy pełno było brzęku ostróg, wykrykniików, przekleństw, zamasztych rachów. Ale to nie przeszkadzało im swraczać bez ustanku oczu na pałac, w którym byli zamknięty Królówcy.

Co on tam mógł robić? Ciagle łamali sobie nad tem głowę. Wymyślił tysiące przypuszczzeń fantastycznych. A tymczasem prawda była bardzo prosta:

Królówcy otrzymał ciężkie rany, a Neustradamus go leczyl.

Na jeden z takich przechadzek zastają naszych awanturników.

O, widziwie — mówił Strapfar — znowa lektyka. Jakaś wielka dama jedzie przez most zwodzony. A jaka jest dama ładna! Czego ona może chcieć od czarodzieja?

— Me lektyki! Co ich tu jest! Rachujmy, to przedząz wypłynie godziwa.

— Ach! A to diew! To pewnie jakaś markiza i jakaś princesa.

BIBULKI DO PAPIEROSÓW
CZUWA!
Rudolfa herliczki
W KRAKOWIE
WZORY na żądanie DARMO i opłatnie.

